

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞCU,

secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, la Constatuirea internaţională a partidelor comuniste şi muncitoreşti

(Urmare din pagina 1)

există o legătură strînsă, dialectică; aceasta exprimă unitatea dintre interesele naţionale şi cele internaţionale ale ţărilor socialiste.

Viaţa demonstrează că socialismul a devenit, astăzi în lumea întreagă, cît şi pe plan mondial, o forţă inevitabilă.

Desigur, nu puteam afla nici un moment că în lume mai există ţări imperialiste care fac totul pentru a împiedica dezvoltarea socialismului, că ele folosesc toate mijloacele, inclusiv mijloacele de propagandă şi informare, împotriva ideilor marxist-leninismului, împotriva orînduirii socialiste, dar între dorinţele cercurilor reacţionare imperialiste şi posibilităţile de realizare a acestor dorinţe este o distanţă ca de la cer la pămînt.

Unor se afirmă că propaganda şi ideologia burgheză sînt în stare să exercite o asemenea influenţă asupra partidelor comuniste din ţările socialiste, asupra popoarelor acestor ţări, încît să le abată de pe drumul socialismului.

Pără îndoielii că în ţările socialiste mai există rămăşiţe ale fostelor clase exploatare şi ale ideologiei lor, mă pînduind din afară, sub diferite forme, concepţii străine, retrograde. De aceea trebuie să ducem o luptă consecventă împotriva ideologiei burgheze, să dăm cea mai mare atenţie educării marxist-leniniste a maselor, răspîndirii concepţiilor noastre despre lume şi societate — care s-au afirmat cu ţările din timpul deceniilor, în cele mai grele condiţii, ca teoria cea mai înaltă, în stare să călăuzească popoarele pe calea transformării din temelii a societăţii omeneşti. Dar este înecăptabil şi de neînţeles ideea că clasele muncitoare, popoarele, partidele comuniste din ţările socialiste, care prin lupta îndrăzită de clasă şi prin mari sacrificii au răsturnat clasele exploatare şi dominată imperialismul străin, au cucerit puterea politică şi au construit socialismul, ar putea să renunţe — din îndemnul propagandei burgheze, ori căt de rafinată ar fi ea — la cuceririle lor revoluţionare, la puterea lor populară, la socialism.

Imperialismul n-a reuşit să oprească drumul socialismului atunci cînd acesta invinsese într-o simţină ţară, sau în primul an de după război, cînd puterea muncitorilor şi ţăranilor în ţările socialiste nu era consolidată, cînd existau încă clase exploatare care mai deţineau importante poziţii economice şi politice. Cu altă mai mult astăzi, cînd socialismul reprezintă o realitate vie în ţările noastre, cînd poporul este stăpîn pe destinele ţării şi are la îndemîna toate mijloacele de apărare, cînd există un puternic sistem mondial socialist, nu este de conceput că vreo forţă necare ar putea să întoarcă din drumul lor popoarele ţărilor socialiste, să oprească mersul lor victorios înainte.

Invincibilitatea orînduirii socialiste se bazează în primul rînd pe exercitarea de către clase muncitoare a misiunii sale istorice conducătoare, pe faptul că puterea se află în mâinile celor ce muncesc, pe hotărîrea de neîndrăgănită a popoarelor. În frunte cu partidele lor comuniste, de a înălţa şi dezvolta cuceririle lor revoluţionare, de a-şi apăra libertatea şi independenţa. În acelaşi timp, aceasta se bazează pe solidaritatea internaţională a ţărilor socialiste, a mişcării comuniste şi a tuturor forţelor ant imperialiste în lupta împotriva oricărui agresiuni armate imperialiste.

După cum am arătat şi reprezentanţii altor partide, între ţările socialiste se manifestă de mai multă vreme divergenţe serioase, au apărut elemente de încordare care afectează relaţiile lor de colaborare şi unitatea sistemului socialist mondial.

Au dreptate reprezentanţii acestor partide care au ridicat aici problema unei analize temeinice a cauzelor acestor divergenţe, pentru că numai astfel se pot găsi mijloacele pentru înlăturarea lor, pentru întărirea colaborării şi unităţii dintre ţările socialiste.

După părerea noastră, trebuia să pornim de la condiţiile diferite de dezvoltare istorică în care s-au dezvoltat activitatea ţărilor socialiste. Aceasta face să apară deseori în aprecierea unor fenomene, în căile de construcţie practică a orînduirii socialiste. Pentru că aceste deosebiri de păreţi şi aprecieri se traduc în diferite divergenţe şi divergenţe în aprecierea relaţiilor reciproce, de dorinţe îndreptate faţă de dezvoltare, necesităţi diversităţi de condiţii de dezvoltare, necesităţi noulor de relaţii dintre ţările socialiste.

Desigur, trebuia avut în vedere că relaţiile dintre ţările socialiste nu au un precedent în dezvoltarea anterioară a lumii, reprezintă un fenomen cu totul nou în viaţa internaţională, o experienţă unică în istoria societăţii omeneşti. În evoluţia acestor relaţii pot apare o serie de neajunsuri şi anomalii care, după părerea noastră, au un caracter vremelnic, remedial. Astfel, fenomenul pot să apară şi dispară în cursul procesului de dezvoltare continuă a colaborării internaţionale dintre popoarele care construiesc noua orînduire.

Partidul nostru, încă cu multă ani în urmă, a privit cu încredere ascultarea poliţiei publice şi agravarea divergenţelor între partidele comuniste şi muncitoreşti, îndeosebi între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Partidul Comunist Chinez. Ne-am exprimat părerea că nu trebuie blămată sau condamnată politica vreunui partid comunist, nici la congresele altor partide, nici la întâlniri şi reuniuni internaţionale. În primăvara anului 1964, Partidul Comunist Român s-a adresat alt Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cît şi Partidului Comunist Chinez, cu apelul de a nu extinde şi agita polemice, de a acţiona pentru găsirea căilor de rezolvare a problemelor divergente. Din păcate, lucrurile s-au deslăşurat astfel încît să ajungă la stadiul pe care îl cunoaştem astăzi.

Desigur, tovarăşi, nu este locul, momentul şi nu intră în ordinea de zi a constatărilor noastre analiza cauzelor acestor stări de lucruri; noi nu avem intenţia să ne ocupăm de ele dacă nu se puneau în discuţie. Delegaţia noastră doreşte să sublinieze că Partidul Comunist Român, poporul nostru, nu provoacă o mare înjurare faţă de cineva, în relaţiile dintre cele două mari ţări socialiste, în conflictul şi ciocniri de grîniţe. În acelaşi timp, noi constatăm cu satisfacţie că în declaraţiile guvernului Uniunii Sovietice se propune rezolvarea acestor probleme pe calea tratativelor, precum şi faptul că în declaraţia sa de răspuns, Republica Populară Chineză se pronunţă pentru discuţii. Noi considerăm că numai pe această cale, a discuţiilor, a tratativelor, pot să fie rezolvate problemele de orice fel dintre ţările socialiste; orice altă cale nu poate duce să aducă prejudicii sistemului mondial socialist, aşezării noastre comuniste şi influenţei socialiste în lume.

În această ordine de idei, partidul nostru comunist a luat în considerare expresia de **neînţelegere** constatărea împotriva Partidului Comunist

Chinez, ca şi în general condamnările la adresa oricărui alt partid, noi nu sînt de natură să creeze un climat favorabil pentru rezolvarea divergenţelor şi litigiilor.

Aşa cum am mai declarat public, şi cum am spus tovarăşilor chinezi, noi nu sîntem de acord cu acuzaţiile pe care le aduc Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, altor partide comuniste. În acelaşi timp, noi am arătat tovarăşilor sovietici şi tovarăşilor din alte partide înţeleşi că nu sîntem de acord nici cu acuzaţiile pe care le aduc Partidului Comunist Chinez.

Ascultînd unele cuvîntări la această Constatuire ne-am amintit că în istoria mişcării comuniste au mai fost cazuri cînd unor partide comuniste şi muncitoreşti, inclusiv din ţările socialiste, li s-au adus acuzaţii grave, care s-au dovedit ulterior neîntemeiate. Cunoaştem cu toţii consecinţele extreme de grele pe care le-au avut aceste practici şi metode pentru mişcarea muncitorească, pentru cauza socialismului. Trăind toate concluziile din experienţele trecutului cînd P.C.R. a luat parte la asemenea campanii, declarăm azi că sîntem ferm hotărîţi să nu mai repetăm aceste greşeli, să nu mai mergem în nici un caz pe calea acuzaţiilor şi condamnărilor altor partide comuniste şi muncitoreşti. Acuzaţiile, blămăurile, etichetările şi invectivelor — din partea oricui ar veni ele — nu pot să ducă decît la ascuţirea încordării şi alinaerea noimţelor, gerilor, nu sînt de natură să creeze condiţii pentru rezolvarea problemelor divergente, pentru dezvoltarea colaborării şi unităţii partidelor noastre. Cu altă mai mult nu pot contribui la relată normală între partidele apărute sub orice formă din partea oricui din afară, la înlocuirea organelor de conducere ale vreunui partid comunist sau muncitoreşti.

Sîntem profund convinşi că singura cale de crearea a condiţiilor pentru normalizarea relaţiilor dintre partidele comuniste şi muncitoreşti este aceea a discuţiilor tovarăşesii, abordarea de pe poziţiile marxist-leniniste a deosebirilor de vederi şi divergenţelor, pornind de la interesele propriilor popoare, ale claselor muncitoare, ale mişcării comuniste internaţionale şi a cauzelor socialismului în lume. În acest spirit, noi considerăm că Constatuirea noastră trebuie să ducă nu la eliminarea divergenţelor, ci să contribuie la rezolvarea căilor pentru atenuarea şi lichidarea lor. Numai astfel vom răspunde aşteptărilor comunistilor din întreaga lume, ale claselor muncitoare, ale tuturor forţelor ant imperialiste.

Delegataţia noastră este împuternicită să se adreseze din nou tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti, indiferent dacă partidul sau nu la Constatuire, ca pe deasupra disensiunilor şi neînţelegerilor să facă eforturi pentru a găsi căile de unire în lupta împotriva imperialismului, pentru cauza noastră comună, cauza socialismului şi comunismului. Aceasta este o cerinţă vitală a luptei ant imperialiste actuale, îndatorirea internaţională principală a momentului de faţă.

Numai prin unitate, sistemul mondial socialist poate arunca în balanţa luptei internaţionale pentru pace şi progres întreaga sa forţă şi superioritate materială, politică şi morală. Pentru aceasta este însă necesar să se vegheze la respectarea strictă de către toate ţările socialiste în relaţiile reciproce a principiilor marxism-leninismului, a internaţionalismului socialist, independent şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi şi neamestecului în treburile interne, întruajutorării tovarăşesii.

Aceste principii, care formează un tot unitar, dialectic, nu pot fi considerate în mod separat şi nici nu pot fi opuse unul altuia. Desigur că orice slăbire a solidarităţii internaţionale aduce daune enorme fiecărui ţări şi celorlalte noastre comune, dar în acelaşi timp, sub nici o formă, principiul internaţionalismului nu poate fi învoiat pentru necesitatea celorlalte principii, pentru amestecul de orice fel în treburile interne ale unei ţări socialiste sau ale unui partid frăţesc.

Suveranitatea ţărilor socialiste nu se opune în nici un fel internaţionalismului socialist, ci, dimpotrivă, este o condiţie esenţială a întăririi solidarităţii lor, a colaborării lor libere şi consensuale în lupta împotriva imperialismului, pentru victoria luptelor noastre comune.

Dezvoltarea relaţiilor de colaborare în toate domeniile pe baza principiilor de mai sus, ţările socialiste vor oferi lumii un model de conlucrare zădărnă între popoare, între state libere şi suverane. Identitatea orînduirii sociale şi de stat, comunitatea intereselor şi lăburilor fundamentale, ideologia comună marxist-leninistă reprezintă premisele obiective pentru reafirmarea şi întărirea unităţii ţărilor socialiste, pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie şi colaborare frăţească între ele.

Deosebit de ilustrative sînt în acest sens rezultatele pozitive ale Constatărilor de la Budapesta a statelor participante la Tratatul de la Varsovia şi ale recente sesiuni de la Moscova a C.A.E.R. Ele au demonstrat că atunci cînd se porneşte de la dorinţa paşilor unor soluţii reciproce acceptabile, cînd problemele sînt abordate într-un spirit tovarăşesc, de atîta reciprocitate şi receptivitate faţă de opiniile şi interesele celorlalţi, este posibil să se stabilească hotărîri comune, să se întărească solidaritatea dintre ţările socialiste.

Tovarăşi,

O puternică forţă a contemporaneităţii angajată în lupta revoluţionară împotriva imperialismului este clasa muncitoare din ţările capitaliste în frunte cu partidele comuniste. În ciuda unor greutăţi nelămpăit de mari, partidele comuniste din aceste ţări îşi intensifică lupta pentru drepturi economice şi politice ale claselor muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii, pentru libertate şi democraţie, pentru transformări progresiste în societate, pentru independenţa naţională a popoarelor.

Sînt cunoscute amplele mişcări sociale deslăşurate în ultimii ani de proletariat, de masele de milioane de oameni ai muncii în ţările capitaliste. În multe ţări capitaliste, datorită constinţei şi combativităţii sale revoluţionare, proletariatul joacă un rol politic tot mai important, de voinţă şi glasul său trebuie să ţină seama însăşi forţele conducătoare. În lupta ant imperialistă proletariatul acţionează tot mai unit, muncitorii, indiferent de concepţiile politice, filozofice şi religioase îşi întăresc solidaritatea. Realizarea unităţii clasei muncitoare este un imperativ esenţial pentru înfăptuirea marelui sale misiun revoluţionare, a rolului istoric care revine în societate.

În acest sens, o deosebită importanţă are efortul pentru realizarea unităţii de acţiune cu partidele socialiste şi social-democrate care, în unele ţări cuprind mase largi de oameni ai muncii. Desigur că între partidele comuniste şi social-democrate există adînci deosebiri de concepţie într-o serie de

probleme fundamentale ale vieţii social-politice, că politica unor conducători social-democraţi, care totuşi să colaboreze cu partidele comuniste, împiedică înfăptuirea acţiunilor comune. Cu toate acestea, după cum arată experienţa unor ţări, comunisti şi socialisti pot acţiona unitar, obţinînd succese în satisfacerea intereselor clasei muncitoare, ale păturilor largi ale populaţiei. De aceea este necesar să se utilizeze cu perseverenţă pentru realizarea unei colaborări strînsă între partidele comuniste şi partidele socialiste şi social-democrate.

O profundă schimbare în viaţa internaţională a fost determinată de procesul deslăşurării sistemului colonial. Mişcarea de eliberare naţională a popoarelor, care mai gem sub jugul robiei coloniale, dă lovituri puternice ultimelor rămăşiţe ale acestui odios sistem de exploatare şi opresiune. Aceasta luptă, care se bucură de solidaritatea, simpatia şi sprijinul activ al întregii omeniri progresiste, joacă un rol important în lupta ant imperialistă. Ca urmare a prăbuşirii sistemului colonial, în lume au apărut zeci şi zeci de state noi, independente, în lăta cărora stă sarcina istorică de a lichida înapoierea economică şi socială moştenită de la imperialismul, de a paşi hotărîri pe calea progresului şi prosperităţii. Lupta noilor state independente din Asia şi Africa împotriva imperialismului şi neocolonialismului, pentru apărarea independenţei şi suveranităţii lor naţionale, pentru dreptul de a-şi alege singure calea dezvoltării sociale, fără nici un amestec din afară, exercită o puternică influenţă asupra evoluţiei lumii contemporane.

Se afirmă tot mai impetuos lupta popoarelor din ţările Americii Latine pentru eliberarea de sub tutela imperialismului american, pentru dezvoltarea economică şi socială de sine stătătoare, pentru apărarea intereselor lor naţionale vitale, pentru lărgirea relaţiilor cu statele socialiste. Mişcarea luptelor revoluţionare din America Latină, în frunte cu puternicele detaşamente ale proletariatului, reprezintă o parte componentă deosebit de importantă a luptei ant imperialiste mondiale.

După cum se ştie, continuă să se adîncească decalajul economic între ţările avansate şi cele în curs de dezvoltare. De aceea este deosebit de important ca partidele comuniste să acţioneze pentru reducerea acestui decalaj spre a se acorda acestor lărgi sprijinul necesar în lupta lor pentru progres economic şi social.

Calea asigurată pentru progresul economic şi social al noilor state, pentru apărarea şi întărirea independenţei lor naţionale este în primul rînd — aşa cum arată viaţa — intensificarea eforturilor proprii, mobilizarea întregului lor potenţial material şi uman, concentrarea şi unirea tuturor forţelor progresiste ale naţiunii.

În multe din ţările de curînd eliberate de sub jugul imperialismului are loc o puternică dezvoltare a sectorului de stat şi cooperatist, paralel cu sectorul particular-capitalist. Asigurarea mersului spre socialism al acestor state presupune sprijinirea multilaterală a dezvoltării sectorului de stat şi cooperatist, care trebuie să devină hotărîri în economia statului respectiv, întărirea luptelor politice revoluţionare.

Este ştiut că într-o serie de asemenea ţări un rol important în viaţa politică îl au mişcările democratice şi progresiste, în unele din noile state independente, reacţiunea exercită o prigoană împotriva partidelor comuniste, a celorlalte forţe revoluţionare. Există ţări în care chiar şi formaţiuni democratice, patriotice, care se situează pe poziţii ant imperialiste ignorăza rolul comunistilor sau refuză colaborarea cu aceştia — ceea ce nu poate aduce decît prejudicii intereselor popoarelor respective. Experienţa istorică arată însă că asigurarea progresului acestor ţări depinde în mare măsură de existenţa unor partide revoluţionare avînd la bază concepţia materialismului dialectic şi istoric, hotărîre să unească cele mai largi forţe sociale în lupta pentru dezvoltarea democratică şi independentă a societăţii. Numai realizarea unei strînsă colaborări a comunistilor cu celelalte forţe naţionale patriotice, progresiste, numai lupta lor comună sub egida unor idei înalte, revoluţionare, constituie factorul hotărîtor pentru transformarea progresistă a societăţii, pentru dezvoltarea economică şi politică de sine stătătoare a acestor ţări.

În eforturile lor pentru progres, împotriva dominaţiei imperialiste, a politicii neocolonialiste, în dezvoltarea lor economică-socială, aceste ţări găsesc un important sprijin în colaborarea multilaterală cu statele socialiste.

Una din forţele sociale importante ale lumii contemporane, cu un mare potenţial revoluţionar în lupta împotriva imperialismului, pentru cauza progresului, este ţărănimul — aliat firesc şi apropiat al clasei muncitoare. În numeroase ţări, îndeosebi în state cu o economie mai puțin dezvoltată, ţărănimul reprezintă o mare parte a populaţiei, avînd un însemnat rol în viaţa social-politică. Este o realitate incontestabilă că în perioada actuală se intensifică participarea maselor ţărăneşti la viaţa politică, în lupta împotriva imperialismului. Termenul de aceea este deosebit de importantă întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănim, situarea partidelor comuniste în fruntea luptei maselor ţărăneşti pentru drepturi economice şi sociale, împotriva exploatarii neocolonialiste, pentru o viaţă mai bună, atragerea ţărănimului din toate ţările la marea mişcare ant imperialistă.

În condiţiile profunde revoluţii tehnico-stiinţifice contemporane, o pondere crescîndă în societate, un rol tot mai important în crearea materială şi spirituală, în făurirea progresului social are intelectualitatea. În lupta revoluţionară este o necesitate obiectivă să se ţină seama de noile schimbări care au loc în structura societăţii moderne, precum şi de tendinţele tot mai evidente de angajare directă a intelectualităţii alături de clasa muncitoare, de masele largi de oameni ai muncii. În lupta ant imperialistă, pentru transformarea progresistă a societăţii, pentru soluţionarea unor probleme stringente ale vieţii popoarelor. În acest fel, intelectualitatea poate fi tot mai puternic antrenată în marile bătălii sociale şi politice conduse de partidele comuniste, în activitatea generală cu caracter ant imperialist.

Tot mai viguros se afirmă în perioada actuală luptele, care prin ele înşişi şi combativitatea sa, prin idealurile sale generoase, reprezintă un însemnat potenţial în transformarea progresistă a lumii. Ţinîndu-se seama de vitalitatea şi interesul în eliminarea principilei unei configuraţii mondiale, în asigurarea unor condiţii propice pentru manifestarea şi fructificarea energiei şi entuziasmului său creator, în lumea capitalistă au loc adînci transformări ale întregului în legătură cu problema existenţei unei vieţi, cum îşi va organiza viito-

rul, cum va arăta viaţa sa de mine. În aceste misiuni se afirmă puternic mesala tinereţii muncitoreşti, se impun atenţiei energice acţiuni ale tinereţii studios. Apare tot mai evidentă dorinţa expresă a tinereţii de a participa activ la lupta politică pentru asigurarea unui viitor mai bun — luptă care, chiar dacă cuprinde curente variate, concepţii şi orientări diferite, are un important rol pozitiv. Răspunsuri la preocupările şi pretenţiile tinereţii trebuie să găsim la Partidul comunist şi muncitoreşti, care pot să se decidă o perspectivă clară asupra căilor dezvoltării revoluţionare a societăţii. Milioane şi milioane de tineri din lumea capitalistă pot reprezenta, dacă sînt just călăuziţi în naşterea lor spre progres, o uriasă forţă socială în lupta împotriva reacţiunii, pentru democraţie şi pace.

Un rol important în lupta ant imperialistă, pentru progres şi pace au şi alte forţe sociale: organizaţiile de femei, păturile mijocii, cercuri sociale de cele mai diferite convingeri şi orientări politice, filozofice şi religioase, personalităţi culturale şi ştiinţifice, reprezentanţi ai unor partide politice burgheze care se pronunţă o politică realistă faţă de cauza păcii şi civilizaţiei omenirii.

O trăsătură esenţială a vieţii politice contemporane este creşterea aportului tuturor statelor la soluţionarea problemelor care frămîntă omenirea; se poate spune că în epoca actuală, fiecare stat, fiecare naţiune — mare sau mică — poartă răspunderea pentru soarta păcii şi civilizaţiei umane, are îndatorirea de a-şi aduce contribuţia activă la preîntîmpinarea unui nou război, la întărirea prieteniei şi cooperării între popoare. Merită a fi subliniat faptul că ţările mici şi mijocii se afirmă tot mai ferm pe arena mondială, aducînd o contribuţie sporită la soluţionarea problemelor internaţionale, la instaurarea a unor relaţii de deplină egalitate între naţiuni, de respect faţă de voinţa şi aspiraţiile fiecărui popor.

Constituie una din caracteristicile de bază ale epocii noastre faptul că problemele internaţionale, problemele păcii şi războiului sînt devenit o preocupare majoră a sute de milioane de oameni de pe toate meridianele, care aşteaptă cu hotărîre pentru a împiedica imperialismul să dezlănţuie un nou război, pentru a asigura pacea.

Slămiţi tovarăşi,

Obiectivul central al luptei unite a tuturor forţelor ant imperialiste este apărarea păcii şi securităţii internaţionale, zadărnirea politicii agresive a imperialismului, apărarea independenţei şi suveranităţii popoarelor, asigurarea dezvoltării progresiste a societăţii omeneşti.

O importanţă crucială pentru înfăptuirea acestor lupte are în lumea de azi asigurarea relaţiilor între state, indiferent de orînduirea lor socială, pe baza principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc, respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a-şi hotărî singur, fără nici un amestec din afară, calea dezvoltării sale social-politice. De înfăptuirea consecventă a acestor principii depinde însăşi cauza destinerii, soarta păcii — înclăcarea lor constituie principala sursă de pericol pentru securitatea internaţională. Tocmai de aceea ele capătă în zilele noastre o lărgă recunoaştere, tot mai multe state pronunţîndu-se şi acţionînd pentru promovarea şi respectarea lor deplină. Iată de ce noi considerăm necesar ca partidele comuniste şi muncitoreşti să militizeze perseverent pentru generalizarea acestor principii în viaţa internaţională, lărgind de aceasta un fel de importanţă majoră în lupta forţelor ant imperialiste.

Un obiectiv de seamă al mişcării ant imperialiste este singura, conflictelor armate existente astăzi în lume. Sîntem întru totul de acord cu acele paşaje ale documentului prezentat Constatărilor care cheamă pe toţi cei cărora le este scumpă cauza păcii şi destinderei să intensifice lupta pentru încetarea definitivă a agresiunii Statelor Unite ale Americii în Vietnam, pentru crearea condiţiilor ca poporul vietnamez să poată decide singur asupra destinelor sale, fără nici un amestec din afară.

Considerăm că este una din îndatoririle esenţiale ale ţărilor socialiste, ale mişcării comuniste, ale întregului front ant imperialist, de a-şi intensifica eforturile, pe toate planurile, pentru a se pune capăt, cît mai grabnic, agresiunii imperialiste în Vietnam, pentru a determina retragerea din această ţară a trupelor americane şi ale aliaţilor lor şi încetarea războiului împotriva acestui popor eroic. Recentele propuneri făcute de Frontul Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud reprezintă o bază realistă, constructivă, pentru deslăşurarea pozitivă a tratativelor de la Paris, care să ducă la soluţionarea politică a acestui conflict, la asigurarea dreptului poporului vietnamez de a-şi rezolva de sine stătător problemele dezvoltării sale. Partidul, guvernul şi poporul român au acordat şi vor acorda şi în viitor întregul lor sprijin — material, politic, moral şi diplomatic — poporului vietnamez în lupta sa dreaptă pentru apărarea independenţei şi libertăţii patriei.

O tot mai mare îngrijorare trezeşte în opinia publică mondială menţinerea încordărilor din Orientul Apropiat, care, de aceea, necesar, ca eforturile tuturor forţelor iubitoare de pace să fie îndreptate spre diminuarea încordărilor din această parte a lumii, spre soluţionarea conflictului pe baza rezoluţiilor Consiliului de Securitate al O.N.U. În acest sens, o condiţie esenţială o constituie retragerea trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate, asigurarea suveranităţii, integrităţii teritoriale şi independenţei tuturor statelor din această regiune, precum şi reglementarea problemei refugiaţilor palestinieni, înîndu-se seama de interesele lor naţionale.

Not înţelegem şi sprijinim hotărîri aspiraţiile popoarelor arabe spre deplină eliberare naţională, emancipare socială, spre dezvoltare democratică, progresistă. În exprimarea punctului nostru de vedere, pornim de la faza cî nu poate fi liber un popor care nu recunoaşte altor popoare dreptul la independenţă în existenţa de sine stătătoare. Este limpede că de pe urma menţinerii încordărilor şi a conflictelor, a perpetuării stării de beligerenţă în Orientul Apropiat nu au de cîştigat decît cercurile imperialiste care urmăresc să deşine popoarele, să cultive disensiunilor şi încordare pentru a-şi menţine şi consolida dominaţia, nu au de cîştigat decît cercurile reacţionare din ţările acestei zone.

O cauză vitală a întregii omeniri contemporane este înfăptuirea dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare. Este ştiut că singura cale radicală pentru evitarea pericolului unui război nuclear este constituirea dezarmării atomice. Fără îndoială, dezvoltarea şi aplicarea armelor nucleare reprezintă un pas înainte în această direcţie, el trebuie însă urmat de măsuri concrete, care să ducă la micşorarea şi lichidarea pericolului nuclear,

la interdicerea şi distrugerea armelor atomice, să asigure ca forţa atomică — această mare cucerire a genului uman — să fie folosită exclusiv în scopuri pacifice, în slujba progresului societăţii.

Una din problemele importante de care depinde asigurarea păcii este înfăptuirea securităţii europene. Analizînd procesele ce se deslăşoară în Europa, examinînd tendinţele noi care se afirmă pe arena politică a acestui continent, ţările socialiste, membre ale Tratatului de la Varsovia, au înălţat în Declaraţia de la Bucureşti din 1968, ca şi în recentul Apel de la Budapesta o perspectivă amplă şi mobilizatoare privind posibilităţile şi căile de înfăptuire a securităţii europene. Puternică rezonanţă pe care aceste documente au avut-o pe plan internaţional confirmă înţelegerea viii al popoarelor, al opiniei publice pentru realizarea unui climat de colaborare activă, de deslăşurare, securitate şi pace pe continentul european. Trebuie menţionat faptul că aceste documente au fost considerate de către unele state şi cercuri guvernamentale din occident drept o bază eficientă de discuţie în vederea realizării unui progres real, concret, pe calea destinderii şi securităţii în Europa.

În realizarea securităţii europene o mare importanţă au recunoaşterea realităţii istorice postbelice — inclusiv existenţa celor două state germane — asigurarea inviolabilităţii frontierelor, li chidarea concomitentă a NATO şi a Tratatului de la Varsovia, deslăşurarea bazelor militare şi retragerea trupelor străine în grantele lor naţionale, renunţarea la orice manifestări şi demonstraţii de forţă. Acestea este alternativa pe care trebuie s-o opunem politicii cercurilor imperialiste agresive, militariste şi revanşarde, de încercare li relaţiile internaţionale de pe continentul european.

Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa nu este numai un deziderat vital al popoarelor de pe acest continent; aceasta ar contribui în mare măsură la îmbunătăţirea generală a climatului politic internaţional, la soluţionarea unui probleme în suspensie de pe alte continente.

O însemnată deosebită pentru asigurarea şi înălţarea şi întărirea păcii ar avea realizarea unui înţelegeri regionale, instaurarea unei atmosfere de încredere şi bună vecinătate în diferite părţi ale globului, inclusiv crearea unor zone deducate razele.

Atîngerea telurilor securităţii care forţele revoluţionare şi progresiste să militizeze activ pentru respectarea strictă a normelor dreptului internaţional, de către toate statele, pentru recunoaşterea internaţională a unor ţări ca R. publica Populăra Chineză — unicul reprezentant legitim al poporului chinez — Republica Democrată Germană, Republica Democrată Vietnam, R. publica Populăra Democrată Coreeană, pentru înfăptuirea universalităţii O.N.U., pentru asigurarea condiţiilor necesare participării tuturor statelor rezolvarea marilor probleme ale lumii contemporane.

Pentru înfăptuirea obiectivelor de pace şi securitate, este necesară continuarea şi adîncirea pe cîlele de deslăşurare, dezvoltarea lărgă a relaţiilor economice, politice, diplomatice, tehnico-stiinţifice, culturale între toate statele, indiferent de orînduirea socială, reglementarea pe calea paşii prin discuţii şi tratative, a problemelor internaţionale litigioase.

Pătrunse de sentimentul responsabilităţii faţă de destinele omenirii, iată de cauza socialismului şi a păcii, Partidul Comunist Român, guvernul li minii socialiste vor acţiona şi în viitor cu energie şi perseverenţă pentru triumful cauzei păcii şi securităţii şi progresului.

Slămiţi tovarăşi,

Pe drept cuvînt în documentul prezentat Constatărilor se vorbeşte despre necesitatea luptei împotriva oricăror manifestări, alit ale naţionalismului răsismului cît şi a tendinţelor de hegemonism.

După cum se ştie, naţionalismul se manifestă prin nerecunoaşterea drepturilor altor naţiuni, naţionalităţi, printr-un regim de inegalitate şi călcarea intereselor lor legitime, prin persecutarea şi asuprirea altor popoare.

Este ştiut că cercurile reacţionare imperialiste au recurs întotdeauna la arma naţionalismului sovinsimului pentru a deşina popoarele şi a putea exploata şi asupri în mod barbar. De ac pentru comunisti este o datorie să lupte cu mai mare hotărîre împotriva oricăror manifestări de naţionalism sau răsism, de sovinsim şi li monism, concepţii proprii ideologiei burgheze lătră într-o opoziţie ireductibilă cu marxism-leninismul.

Tocmai pentru a putea duce cu succes această luptă este necesar, aşa cum sublinia Lenin, combatînd în primul rînd, orice formă a naţionalismului şi tendinţelor de hegemonism din rîndul propriilor naţiuni. Naţionalismul naţiunilor mici, naţionalităţilor este determinat şi permanent mental, în primul rînd de politica de danţă şi asuprirea naţională. De aceea, lupta pentru libertate naţională, pentru cucerirea sau apărarea dependenţei constituie o parte înţeleasă a luptei pentru naţionalismului, pentru prietenie li popoare.

Desigur că abordarea marxist-leninistă a acestor probleme presupune o demarcaţie clară între naţionalism şi lupta pentru apărarea intereselor naţionale ale fiecărui popor. Ar fi cu totul nedrept de a considera afirmarea principiilor egalităţii drepturilor, suveranităţii naţionale de stat şi independenţei partidelor drept manifestări naţionale sau înclăcare ale internaţionalismului proletar.

Internaţionalismul presupune, în mod necesar, existenţa liberă şi egală în drepturi a tuturor, dezvoltarea partidelor comuniste şi muncitoreşti — ca promisiă fundamentală şi hotărîre a legăturilor lor de solidaritate frăţere. Îndatorirea comunistilor constă, înainte de toate, în a se preocupa de organizarea luptei revoluţionare din propria ţară, iar acolo unde sînt paşi de guvernămînt de a asigura fătura socială socialistă. În nici un caz, grăla pentru progres şi prosperitatea ţării lor, pentru dezvoltarea economică şi culturală, care nu se realizează seama altor popoare, în detrimentul sau prin ignorarea intereselor altora, nu poate fi prezentată ca o alternativă la internaţionalismul proletar. Acest fel comunisti îşi îndeplinesc rolul de a gîndi şi forţă conducătoare a propriului popor, contribuie la statornicirea unor relaţii de prietenie şi încredere între toate popoarele — temelia razei solidarităţii cu mişcările revoluţionare toate ţările.

Între lupta pentru apărarea intereselor naţionale, pentru deplină egalitate în drepturi a ţării ca şi a partidelor şi între manifestarea solidarităţii internaţionale nu este nici o contradicţie.

(Continuare în pag. a III-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, la Consfătuirea internaţională a partidelor comuniste şi muncitoreşti

(Urmare din pag. a II-a)

dimpotrivă, există o strînsă unitate dialectică, poli lupta cu succes pentru apărarea intereselor clasei muncitoare din propria ţară dacă nu există colaborarea strînsă cu clasea muncitoare din alte ţări; de asemenea, nu poti fi internaţionalist dacă nu te înagheşti de apărarea intereselor clasei muncitoare şi ale propriului popor. Nu o înbinare juxta a intereselor naţionale şi ale luptei internaţionale poate asigura viabilitatea a principiilor marxist-leniniste.

Partidul Comunist Român s-a preocupat întotdeauna, în trecut ca şi în prezent, de înfruntarea joasă a luptei revoluţionare şi a eforturilor pentru construirea socialismului în România cu rolurile solidarităţii internaţionale. Internaţionalismul comunistilor români are tradiţii îndelungate, de neîndreptat, el s-a manifestat prin înfruntarea luptei cu arma în mînă pentru victoria şi apărarea Marii Revoluţii Socialiste din 1917, prin neînmărmate manifestări de solidaritate cu mişcările revoluţionare din diferitele alte lumi, prin participarea la brigăzile internaţionale în lupta contra fascismului în Spania, înscăderea de partizani din Franţa şi din alte ţări pentru eliberarea din război mondial.

Partidul Comunist Român a acordat un ajutor popularului coreean în lupta sa contra agresiunii Statelor Unite ale Americii, acordă întotdeauna sprijin luptei eroice a poporului vietnamez în manifestarea solidarităţii cu lupta pentru libertate şi independenţă a Cubei revoluţionare. El dă un sprijin multilateral, material, moral, mişcările de eliberare naţională a luptei popoarelor din coloni.

Se priveşte legăturile internaţionale, partidele noastre, pornind tocmai de la principiile internaţionalismului proletar, şi-a dezvoltat relaţiile cu partidele comuniste în muncitoreşti din toate ţările sistemului mondial socialist, întinse şi intensificate contactele cu un mare număr de partide comuniste şi muncitoreşti din toate ţările lumii, cu şi cu mişcări de eliberare naţională de pe toate continentele.

Am referit la toate acestea avînd în vedere că teorii s-a spus ori s-a sugerat despre comunistii români că ar duce o politică naţionalistă, şi-ar neglijă îndatoririle internaţionale. Tovarăşi, Partidul Comunist Român şi poporul român le sînt străine manifestările naţionaliste şi fagăduim naţională; lor le sînt mereu ideile solidarităţii internaţionale ale internaţionalismului proletar just înţeles, just aplicat — aşa cum l-au înţeles Marx, Engels,

şi comunistii români, noi sîntem apărători ai intereselor naţionale ale poporului nostru, dar preocupăm nimic pentru a asigura edificarea socialismului în România şi, în acelaşi timp, aducem întreaga contribuţie la întărirea şi dezvoltarea sistemului mondial socialist, întinse şi intensificate contactele cu un mare număr de partide comuniste şi muncitoreşti din toate ţările lumii, cu şi cu mişcări de eliberare naţională de pe toate continentele.

Modul diferit de a acţiona într-o anumită situaţie sau de a aborda o anumită problemă nu trebuie să constituie obiect de dispută între partidele comuniste şi muncitoreşti. Noi apreciem faptul că proiectul de document prezentat Consfătuirii, pornind de la marea diversitate în care partidele comuniste sînt desfăşurate activitatea, subliniază dreptul fiecărui partid de a-şi elabora pe deplin independent politica conducătoare după principiile marxism-leninismului.

Fiecare partid poartă răspunderea în faţa clasei muncitoare, a propriului popor, şi, în acelaşi timp, în faţa mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, pentru modul în care îşi duce la îndeplinire sarcinile revoluţionare în care înlăpăstă idealurile şi aspiraţiile celor ce muncesc. Cu cît fiecare partid îşi îndeplineşte mai bine răspunderea faţă de clasa muncitoare şi poporul din care face parte, cu atît creşte încrederea maselor în politica sa, se afirmă tot mai puternic rolul său de avangardă, sporşte prestigiul mişcării comuniste şi muncitoreşti. În aceasta constă principala contribuţie a fiecărui partid la cauza comună a socialismului şi comunismului, la întărirea forţei şi coeziunii internaţionale a mişcării comuniste şi muncitoreşti.

Experienţa istorică a arătat justitatea concluziei că, în faţa marelui popor, şi, în acelaşi timp, în faţa mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, pentru modul în care îşi duce la îndeplinire sarcinile revoluţionare în care înlăpăstă idealurile şi aspiraţiile celor ce muncesc. Cu cît fiecare partid îşi îndeplineşte mai bine răspunderea faţă de clasa muncitoare şi poporul din care face parte, cu atît creşte încrederea maselor în politica sa, se afirmă tot mai puternic rolul său de avangardă, sporşte prestigiul mişcării comuniste şi muncitoreşti. În aceasta constă principala contribuţie a fiecărui partid la cauza comună a socialismului şi comunismului, la întărirea forţei şi coeziunii internaţionale a mişcării comuniste şi muncitoreşti.

Experienţa istorică a arătat justitatea concluziei că, în faţa marelui popor, şi, în acelaşi timp, în faţa mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, pentru modul în care îşi duce la îndeplinire sarcinile revoluţionare în care înlăpăstă idealurile şi aspiraţiile celor ce muncesc. Cu cît fiecare partid îşi îndeplineşte mai bine răspunderea faţă de clasa muncitoare şi poporul din care face parte, cu atît creşte încrederea maselor în politica sa, se afirmă tot mai puternic rolul său de avangardă, sporşte prestigiul mişcării comuniste şi muncitoreşti. În aceasta constă principala contribuţie a fiecărui partid la cauza comună a socialismului şi comunismului, la întărirea forţei şi coeziunii internaţionale a mişcării comuniste şi muncitoreşti.

În perioada actuală, de mari pretenţii economice şi sociale, de puternică afirmare a forţelor revoluţionare, este necesar să existe contacte bilaterale şi multilaterale, legături şi discuţii între partidele fratere asupra problemelor ideologice şi politice ale mişcării comuniste şi muncitoreşti, ale luptei revoluţionare împotriva imperialismului, pentru socialism, democraţie şi pace. În legătură cu aceasta, dorim să subliniem că partidul nostru concepce reuniunile internaţionale ale partidelor comuniste, nu ca forum climatice să elaboreze documente cu caracter programatic, obligatorii pentru toate partidele, să stabilească directive şi linii normative. Astfel de reuniuni au menirea să asigure un schimb liber şi principial de păreri între partide, pentru stabilirea unor puncte de vedere şi obiective comune în problemele fundamentale de interes general, urmînd ca fiecare partid să hotărască de sine stăpînit asupra modului în care va acţiona.

Este pozitiv faptul că documentul prezentat

re au loc în lume se urmare a profundelor transformări sociale petrecute în diferite ţări şi continente, ca şi a creşterii rapide a forţelor de producţie, a revoluţiei tehnico-stiinţifice. Toate aceste fenomene noi cer răspunsuri care presupun o largă dezbateră ştiinţifică marxist-leninistă. Desigur că pentru aceasta sînt necesare cunoaşterea aprofundată a realităţilor şi, totodată, o gândire creatoare şi un spirit nou, fără temeră de a privi lucrurile aşa cum sînt ele şi nu cum am dori noi să fie.

În cadrul acestor discuţii pot apărea, pe lîngă idei juste şi păreri greşite. Doar ştii, tovarăşi, că în orice domeniu al ştiinţei, şi mai cu seamă în domeniul ştiinţelor sociale, nu au apărut numai idei corecte şi nu se poate înainta fără o confruntare a diferitelor păreri. Esenţial este că discuţiile părerilor diferite să se facă într-un spirit civilizat, ştiinţific. Nimeni nu poate pretinde că este delinctorul cheii fermecute cu care poate desvîlta la dăruie răspunsuri la toate problemele.

Trebuie să pornim întotdeauna de la adevărul că ceea ce a fost just ieri poate deveni astăzi învechit, perimat şi să nu mai corespundă cerinţelor progresului istoric. Trebuie să avem în vedere că formulele luptei revoluţionare, care s-au dovedit valabile în anumite împrejurări, nu pot fi aplicate mecanic în alte condiţii istorice sau în alte etape de dezvoltare.

Aceste adevăruri marxist-leniniste sînt confirmate de modul diferit în care s-au înfăptuit revoluţiile şi construcţia socialismului în diferite ţări de multitudine de forme pe care o îmbracă astăzi lupta revoluţionară a partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările capitaliste, de modul diferit în care acestea preconizau cucerirea puterii şi organizarea societăţii socialiste. Este cunoscut, de pildă, că între nivelul dezvoltării ţărilor capitaliste avansate şi al multor ţări din Africa şi Asia se află o întreagă epocă istorică, ceea ce determină unghiuri deosebite de vedere şi modalităţi distincte de abordare şi rezolvare a problemelor actuale, practice.

Experienţa demonstrează că în practica luptei revoluţionare, ca de altfel şi în viaţă, generalul se realizează prin particular, aplicarea principiilor generale ale marxism-leninismului nu are nimic comun cu stabilirea unor forme unice şi tipare imuabile de gândire şi acţiune pentru toate partidele. Absolutizarea, oricăror forme şi metode ale luptei revoluţionare, oricărei experienţe ale construcţiei socialismului nu poate ajuta partidele comuniste să rezolve problemele complexe pe care le ridică viaţa socială, să îndeplinească misiunea ce le revine în societate. Numai comunistii din ţara respectivă pot cunoaşte cel mai bine realitatea vieţii social-politice naţionale, pot şti cum să acţioneze, în spiritul marxism-leninismului, pentru soluţionarea problemelor care le stau în faţă. Desigur, cunoaşterea reciprocă a preocupărilor partidelor, schimbul de experienţă dintre ele sînt deosebit de utile şi necesare; aceasta ajută la îmbogăţirea tezaurului nostru comun, la întărirea unităţii şi solidarităţii mişcării comuniste.

Nu spun prin aceasta ceva nou reamintesc doar unele adevăruri care răsună din uitare sau sunt neglijate, ceea ce duc la absolutizarea unor experienţe şi considerarea lor ca general valabile şi universal obligatorii. După părerea noastră, acesta este unul din factorii care au contribuit nu puţin la divergenţele de azi.

Modul diferit de a acţiona într-o anumită situaţie sau de a aborda o anumită problemă nu trebuie să constituie obiect de dispută între partidele comuniste şi muncitoreşti. Noi apreciem faptul că proiectul de document prezentat Consfătuirii, pornind de la marea diversitate în care partidele comuniste sînt desfăşurate activitatea, subliniază dreptul fiecărui partid de a-şi elabora pe deplin independent politica conducătoare după principiile marxism-leninismului.

Fiecare partid poartă răspunderea în faţa clasei muncitoare, a propriului popor, şi, în acelaşi timp, în faţa mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, pentru modul în care îşi duce la îndeplinire sarcinile revoluţionare în care înlăpăstă idealurile şi aspiraţiile celor ce muncesc. Cu cît fiecare partid îşi îndeplineşte mai bine răspunderea faţă de clasa muncitoare şi poporul din care face parte, cu atît creşte încrederea maselor în politica sa, se afirmă tot mai puternic rolul său de avangardă, sporşte prestigiul mişcării comuniste şi muncitoreşti. În aceasta constă principala contribuţie a fiecărui partid la cauza comună a socialismului şi comunismului, la întărirea forţei şi coeziunii internaţionale a mişcării comuniste şi muncitoreşti.

Experienţa istorică a arătat justitatea concluziei că, în faţa marelui popor, şi, în acelaşi timp, în faţa mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, pentru modul în care îşi duce la îndeplinire sarcinile revoluţionare în care înlăpăstă idealurile şi aspiraţiile celor ce muncesc. Cu cît fiecare partid îşi îndeplineşte mai bine răspunderea faţă de clasa muncitoare şi poporul din care face parte, cu atît creşte încrederea maselor în politica sa, se afirmă tot mai puternic rolul său de avangardă, sporşte prestigiul mişcării comuniste şi muncitoreşti. În aceasta constă principala contribuţie a fiecărui partid la cauza comună a socialismului şi comunismului, la întărirea forţei şi coeziunii internaţionale a mişcării comuniste şi muncitoreşti.

În perioada actuală, de mari pretenţii economice şi sociale, de puternică afirmare a forţelor revoluţionare, este necesar să existe contacte bilaterale şi multilaterale, legături şi discuţii între partidele fratere asupra problemelor ideologice şi politice ale mişcării comuniste şi muncitoreşti, ale luptei revoluţionare împotriva imperialismului, pentru socialism, democraţie şi pace. În legătură cu aceasta, dorim să subliniem că partidul nostru concepce reuniunile internaţionale ale partidelor comuniste, nu ca forum climatice să elaboreze documente cu caracter programatic, obligatorii pentru toate partidele, să stabilească directive şi linii normative. Astfel de reuniuni au menirea să asigure un schimb liber şi principial de păreri între partide, pentru stabilirea unor puncte de vedere şi obiective comune în problemele fundamentale de interes general, urmînd ca fiecare partid să hotărască de sine stăpînit asupra modului în care va acţiona.

Este pozitiv faptul că documentul prezentat

Consfătuirii afirmă necesitatea soluţionării problemelor divergente din mişcarea comunistă şi muncitorească pe calea discuţiilor şi conlucrării tovarăşesce. Considerăm că este necesar ca în activitatea noastră practică să acţionăm în acest spirit şi să depunem eforturi în acest sens.

Politica partidelor comuniste este supusă verificării vieti şi controlului opiniei publice. Oamenii nu judecă nu după declaraţii de bună intenţie — se spune doar că şi drumul spre iad este pavat cu bune intenţii — ci după fapte, după tot ce acţionează în înfăptuirea politicii noastre. De aceea vom acţiona pentru ca între vorbele, declaraţiile şi faptele noastre să existe o strînsă concordanţă.

Unitatea generală a mişcării depinde în mod hotărîtor de unitatea şi coeziunea fiecărui partid. În parte, de forţa sa organizatorică, politică şi ideologică. Cu cît fiecare partid este mai puternic şi mai unit, cu atît mai înaltă este unitatea mişcării comuniste şi muncitoreşti. De aceea, în relaţiile dintre partide nu trebuie admise sub nici un motiv acţiuni menite să ducă la slăbirea unităţii şi capacităţii de luptă a unui partid sau altuia. În legătură cu aceasta considerăm că fiecare partid are dreptul să ia măsurile corespunzătoare pentru apărarea unităţii sale.

În document se subliniază că neparticiparea unor partide la actuala Consfătuire nu trebuie să împiedice asupra legăturilor fratereşti şi a colaborării internaţionale cu ele. Aceasta este o problemă principială deosebit de importantă. Este într-adevăr dreptul fiecărui partid de a decide asupra participării sau neparticipării la reuniuni internaţionale ale mişcării comuniste; de asemenea, absenţa unui partid de la aceste întâlniri nu trebuie să afecteze relaţiile tovarăşesce între partide, dezvoltarea colaborării dintre ele, acţiunile lor comune. Altminteriu unui partid faţă de internaţionalism nu rezidă în participarea sau neparticiparea la întâlniri şi consfătuiri internaţionale, ci în modul în care prin înfrunghia sa activitate, serveste cauza revoluţionară a clasei muncitoare, a poporului său, cauzei generale a socialismului în lume. De aceea considerăm că documentul pe care îl vom adopta trebuie să sublinieze cu toată claritatea necesitatea dezvoltării continue a colaborării dintre toate partidele comuniste şi muncitoreşti.

Partidul nostru va intensifica şi în viitor colaborarea cu toate partidele fratereşti — alit cu cele prezente la această Consfătuire, cît şi cu cele care nu participă la lucrările ei — cu toate forţele antiimperialiste, avînd convingerea că în acest fel îşi îndeplinesc îndatorirea de detaşament activ al luptei împotriva imperialismului, pentru socialism, pace şi progres.

Stimaţi tovarăşi,

Examinînd proiectul de document în forma actuală, delegaţia Partidului Comunist Român consideră că el poate fi luat ca bază de lucru pentru Consfătuirea noastră.

Aprecîm faptul că pentru elaborarea proiectului de document supus spre dezbateră Consfătuirii s-a depus o muncă intensă, că reprezentanţii partidelor — între care şi reprezentanţii partidului nostru — care au participat la lucrările comisiei pregătitoare au făcut un amplu şi rodnic schimb de păreri care a contribuit la apropierea unor puncte de vedere. Noi apreciem că proiectul de document conţine o serie de idei juste, conturează o serie de sarcini generale importante ale luptei împotriva imperialismului; considerăm pozitiv că proiectul nu cuprinde referinţe critice sau condamnări la adresa nici unui partid. Dar el conţine şi unele aprecieri care, după părerea noastră, se cer îmbunătăţite. În acest sens delegaţia partidului nostru înfrîntă propunerii corespunzătoare. Este necesar ca materialele Consfătuirii să reflecte poziţiile comune, dorinţa spre unitate — şi, de aceea, sînt de acord cu acei tovarăşi care au cerut aici ca în documentul principal să fie înscrise acele probleme în care s-a ajuns la concluzii comune, lăsîndu-se la o parte acelea unde persistă deosebiri de vedere.

Stimaţi tovarăşi,

Aniversarea a 100 de ani de la naşterea lui Lenin — eveniment istoric de importanţă mondială — trebuie să se desfăşoare sub semnul întăririi unităţii forţelor revoluţionare, al intensificării luptei antiimperialiste, pentru dezvoltarea şi îmbogăţirea teoriei noastre despre lume şi viaţă, pentru a duce mai departe steagul invincibil al învîlării marxism-leniniste, corespunzător noilor condiţii existente azi în lume. Aprecîm că acesta va fi cel mai bun omagiu adus memoriei lui Lenin.

Mişcarea comunistă şi muncitorească se află astăzi în faza unor sarcini de uriasă responsabilitate istorică. Epoca pe care o trăim impune tuturor comunistilor să se ridice deasupra oricăror divergenţe şi animozităţi, să pună mai presus de tot ce li desparte şi să caute calea trecător şi secundar, interesele generale ale clasei muncitoare, ale popoarelor, ale luptei antiimperialiste, ale cauzei socialismului şi comunismului.

Partidul Comunist Român nu va precupa eforturile sale şi va acţiona cu toată energia şi fermitatea şi în viitor pentru victoria luptei antiimperialiste mondiale, pentru unitatea şi coeziunea mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, a tuturor forţelor care militau în marile fronturi ale socialismului, progresului şi păcii, pentru coexistenţă paşnică şi destindere internaţională.

În încheiere, doresc să mulţumesc Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru condiţiile create în vederea bunel desfaşurări a Consfătuirii, pentru ospitalitatea ce ne-a fost acordată. Adresăm, de asemenea, din partea Partidului Comunist Român şi a întregului popor român un mesaj de solidaritate internaţionalistă, tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti, împunîndu-le cu urgie de succes în lupta pentru socialism, progresul social şi pacea în lume.



Fotbal divizia B

Metalul Bucureşti - Ceahlăul Piatra Neamţ 3-2 (1-0)

Desfăşurată simbolic seara, pe o ploaie care s-a resimţit din plin mai ales în tribune (circa 80 de spectatori), întâlnirea celor două echipe a avut loc în cunoscuta „grupă” de la Panteleimon străjuită de poartă şi pînă la sfîrşit de ploaie. Rezultatul strîns realizat de echipa pietreană în compania echipei bucurestene, care are faima de a avea una dintre cele mai eficiente linii de atac ale seriei I a „B”-ului, incită probabilitatea curiozităţii spectatrilor. Vom prezenta însă de la început că Ceahlăul a fost la un pas de a furniza un rezultat surpriză pentru cei care o considerau victimă sigură (în minutul 81 scorul era egal 2-2) şi — pentru a nu pune la încercare răbdarea dvs. — vom derula filmul partidei.

La fluierul arbitrilor Gheorghe Micu din Tîrgu Jiu, care a fost secundat de ploierii Nicolae Moroianu şi Dumitru Anton, cele două formaţi au alinat următoarele garnituri: METALUL: Petre — Nedelcu, Olteanu, Apostol, Nicolae — Naum, Măteşcu — Iancu, Georgescu, Panteleimon, Dumitru.

CEAHLĂUL: Mitrofan — Nicodan, Ionescu, Gh. Aurel, Zaharia — Onici, Nita — Enache, Negustoru, Pătrăşcu, Stănculescu.

Jucătorii pietreani au acţionat în primele 30 de minute vădit impresionanţi de „firmă” gazdelor şi s-au mulţumit cu un joc prudent, axat mai mult pe apărare. I-a îndemnat poate la aceste precauţii — ce s-au dovedit apoi inutile — şi faptul că primul gol a venit destul de repede (în minutul 7, realizat de Emil Dumitru). În consecinţă, Metalul a dominat teritoriul şi a creat situaţii periculoase la poartă lui Mitrofan. Dar pripaia lui Georgescu şi Panteleimon, cituţii intervenţi — luate ale portarului nostru, precum şi bara stîngă (zguduită serios de Panteleimon cu o lovitură liberă de la 25 de metri), au făcut ca scorul să nu se modifice. Apoi, Ceahlăul iere la atac, echilibrînd situaţia la mijlocul terenului unde pentru înviorearea atacului, s-a introdus în minutul 28 Secoleanu (în locul lui Nita).

După pauză, notăm mai intens, în minutul 49, un şut periculos al lui Georgescu, blocat de Mitrofan. Apoi, dublă lovitură de teatru: Negustoru şi Pătrăşcu, iniţial un contraatac, este lansat pe stînga Stănculescu, acesta centrează la semnalul din careu şi mingea loveşte braţul unui fundus bucurestean. După câteva momente de ezitare, arbitru Gheorghe Micu fluieră şi se îndreaptă decise spre punctul de la 11 metri. Nu va ajunge însă pînă acolo, fiindcă jucătorii Metalului îl blochează undeva la marginea careului de 16 metri. Arbitrul începe să ezite, se consultă cu husearii (desi acesta văzuse faza din spate) şi anulează prima decizie, dîndu-se reluarea jocului printr-o minge de arbitru pe care şi-o dispută doi jucători de la Metalul 1. Este rîndul pietrenilor să protesteze: jocul se reia însă cu această minge de arbitru şi, profitînd de „luţelea de... picioare” şi „neabăgarea de seamă” a arbitrului, bucureştienii iniţiază un contraatac, mingea este trimisă dincolo de centrul terenului lui Iancu (aflat în ofsaid) şi acţiunea se soldează cu un nou gol în poarta Ceahlăului (a marcat Emil Dumitru). Aşadar, de la perspectiva unui 1-1 la 0-2!

Trebuie să fim obiectivi, totuşi, şi să recunoaştem că penalul acordat de arbitru a fost foarte discutabil; însă de îndată ce a fost clar indicat, era de datoria arbitrului să-şi menţină decizia; apoi, este cu totul surprinzătoare dispoziţia unei mingi de arbitru între doi jucători ai aceleiaşi echipe (Metalul), ca să nu mai vorbim de flagranta poziţie de ofsaid la lui Iancu la primirea mingii.

Incitaţi de greşelile grave ale arbitrajului, jucătorii celor

două echipe au meritul de a şi fi depăşit totuşi destul de repede starea de nervozitate (caută intervenţia celor doi antrenori) şi de a fi revenit la un joc „curat”, fără obsesivele busculade şi „cuceriri” de răgoare.

Ambitonaţi, pietrenii ies hotărîţi la atac, fiind din ce în ce mai periculoşi pe contratac. Şi astfel, după ce înregistrăm un şut puternic „cu efect” al lui Stănculescu (minutul 65) şi un altul de puţin peste poartă expediat de Negustoru (minutul 66), notăm cu satisfacţie reducerea diferenţei de scor în minutul 70 prin golul marcat de Pătrăşcu, care a reuşit nestîngîrit din apropiere, la o centrare pe jos.

Ceahlăul îşi organizează în continuare mai bine jocul şi, în minutul 81, se realizează golul egalizator: Zaharia îl lăncușează în adîncime pe Pătrăşcu, care ia un start de extremă stînga şi face o cursă de jumătate de teren (incurajă de... Zaharia, care îi strigă „Insistă, Marcelle!”), centrînd din marginea careului de 16 metri: portarul bucurestean plonjează, nu reuşeşte să reţină şi Enache, pătruns în

scor şi trimite balonul în piaşă, spre stupefacţia jucătorilor de la Metalul, care se văd egalaţi în finalul partidei.

Spre regretul nostru, pietrenii nu reuşesc să menţină acest rezultat. Preocupat să menţină rezultatul, se pripăseşte să favorizeze înscrierea celui din urmă gol al partidei la un corner executat de bucureştienii de pe partea stîngă mingei este reluată în aer de la 6 metri de Iancu, în o fază în care apărarea noastră a întîrziat degajarea balonului din careu.

Scorul se menţine apoi nemodificat şi pietrenii părăsesc terenul cu insatisfacţia unei înfrîngerii pe care ar fi putut-o evita: în minutul 81 scorul egal şi depindea numai de comportarea lor pînă la rezultatul final. Au avut însă câteva momente de ezitare şi legile aspre ale balonului rotund i-a sancţionat cu promptitudine. Oricum, jucătorii Ceahlăului au făcut dovada unui admirabil efort de voinţă, care, repetăm, în mod regretabil, rămîne neonorat de rezultatul final.

Constantin BOSTAN

ALTE REZULTATE: Steagul roşu — Flacăra 3-0 (1-0); Politehnica Galaţi — Progresul 1-2 (0-0); Dunărea — C.F.R. Paşcani 2-0 (1-0); Politehnica Iaşi — Gloria 1-1 (0-0); Poiana — Electronica 3-1 (1-0); Portul — Otetul 0-4 (0-2); Chimia — Metrom 3-1 (2-1).

CLASAMENT

1. STEAGUL ROŞU	29	17	7	5	47—22	41
2. POLITEHNICA GALAŢI	29	15	5	9	37—23	35
3. METALUL	29	14	5	10	54—32	33
4. PORTUL	29	13	6	10	51—28	32
5. FLĂCARA	29	13	6	10	33—33	32
6. CEAHLĂUL	29	12	7	10	36—33	31
7. PROGRESUL	29	11	9	9	31—36	31
8. POIANA	29	12	7	10	30—36	31
9. CHIMIA	29	11	7	11	35—31	29
10. OTETUL	29	10	8	11	35—34	28
11. POLI. BUCUREŞTI	29	10	8	11	36—43	28
12. DUNĂREA	29	11	4	14	33—35	26
13. GLORIA	29	9	6	14	35—50	24
14. METROM	29	9	5	15	32—42	23
15. C.F.R.	29	10	3	16	30—47	23
16. ELECTR. OBOR	29	6	5	18	30—57	17

ULTIMA ETAPĂ (15 iunie): Otetul Galaţi — Politehnica Bucureşti, Metrom Braşov — Portul Constanţa, Ceahlăul Piatra Neamţ — Chimia Suceava, Electronica Obor — Steagul roşu Braşov, Flacăra Moreni — Politehnica Galaţi, C.F.R. Paşcani — Poiana Cîmpina, Progresul Brăila — Metalul Bucureşti, Gloria Hiriad — Dunărea Giurgiu.

Secţia de exploatare miniare Bălan Judeţul Harghita

cu debarcare în gara Izvorul Oltului, la 8 km de oraşul Bălan, cu legătură imediată la autobuzele IRTA, angajează muncitori calificaţi şi necalificaţi (pot fi şi pensionari de bătrîneţe apţi) în meseriile:

Pentru subteran

- mineri 80 lei/post
- aj. mineri 69 lei/post
- vagonetari 60 lei/post
- necalificaţi 45 lei/post

Pentru suprafaţă

- zidari 45 lei/post
- dulgheri 45 lei/post
- necalificaţi 37 lei/post

La salariile de mai sus se adaugă sporul de acord, premii şi spor de şantier 15—30 la sută. Se decontează transportul de la domiciliu la locul de muncă, cazare gratuită în dormitoarele secţiei, masă contra cost la cantină de trei ori pe zi.

FABRICA DE ARTICOLE TEHNICE DIN CAUCIUC BRAŞOV

strada Sportul Popular nr. 1
angajează urgent:

MUNCITORI NECALIFICAŢI (bărbaţi) existînd posibilitatea de calificare.

Cazarea se asigură în limita posibilităţilor.

Primeşte înscrieri de UCENICI la locul de muncă (bărbaţi) pentru meseriile de

LACATUSI ŞI ELECTRICIAN.

Primeşte înscrieri de ELEVI (băieţi şi fete) pentru şcoala profesională de cauciuc.

Persoanele interesate pot primi la cerere prospecte de la Biroul Personal (adresa de mai sus).

